

הדרך לאודישן מוצלח

איך להתכונן לאודישן בעשרה צעדים פשוטים

אתם קוראים את החוברת הזאת כי יש לכם חלום. אתם רוצים להיות שחקנים. אתם רוצים לעמוד על הבמה, להרגיש את האורות, לזכות באהבת הקהל ולקבל תשואות ומחיאות כפיים. ברוכים הבאים לאחד המקצועות הקשים והמעניינים ביותר שיש.

כדי לקרב את עצמכם לעבר החזון הזה, יהיה עליכם להתרגל ולהתמודד עם אודישנים.

היכולת לעשות אודישן מוצלח יכולה לעשות את ההבדל בין להתקבל לבית הספר או לא להתקבל, בלי כל קשר לכשרון שיש לכם. ישנם שחקנים מוכשרים שלא עוברים אודישנים, ושחקנים שהכשרון שלהם מוגבל אבל מצליחים לעבור אודישן פעם אחר פעם. מדוע זה כך? התשובה פשוטה.

היכולת לעשות אודישן טוב לא קשורה לכשרון שלכם כשחקנים.

זוהי מיומנות נפרדת שכמעט לא נלמדת בארץ. וכמו כל מיומנות, גם היכולת לעשות אודישנים טובים היא מיומנות מדידה ובעלת יכולת שיפור.

כשרון הוא רק 5 אחוז ממה שאתם צריכים כדי להצליח במקצוע הזה. השאר הוא אמביציה, אימון בלתי פוסק וקצת מזל.

המטרה של החוברת הזאת היא לשתף אתכם בניסיון האישי שלי. הזדמן לי לסייע לתלמידים רבים לעבור את בחינות הכניסה לבתי הספר למשחק השונים (ניסן נתיב, יורם לוינשטיין, בית צבי, סמינר הקיבוצים ועוד). בנוסף, שנים של עבודה כשחקן, במאי ומורה למשחק, ואינספור אודישנים שלקחתי בהם חלק, גרמו לי לחפש את הדרך לעזור לעצמי להצליח. את הדרך הזאת אני חולק אתכם היום. היא תעניק לכם כלים להתמודד בהנאה עם אודישנים, מונולוגים, סצנות, בוחנים והכי חשוב- עם עצמכם והחששות שלכם.

החוברת כתובה בלשון זכר מטעמי נוחות בלבד.

צעד 1- להתקבל לבית ספר שמתאים לכם

ההחלטה להירשם לבית ספר למשחק היא צעד חשוב בהתפתחות מיומנויות המשחק והמחויבות שלכם למקצוע שבחרתם .

ישנם דברים רבים שצריכים לקחת בחשבון כשניגשים להירשם. אתם (או ההורים שלכם) עומדים לשלם כסף רב כדי לרכוש השכלה אומנותית בבית הספר למשחק. עליכם להקדיש תשומת לב רבה למחשבה האם זה בית הספר המתאים עבורכם במסלול ההתפתחות שלכם כאומנים, יותר מאשר האם אתם מתאימים לבית הספר .

הדבר הראשון שכדאי לעשות טרם ההרשמה לבית ספר למשחק הוא לאסוף כמה שיותר מידע על בית הספר .

מהי סוג ההכשרה המשחקית שתקבלו בבית הספר? היכן למדו מורי בית הספר, מהי הכשרתם ומהי שיטת הלימוד שלהם? כמה שעות בשבוע הלימודים נערכים? האם בית הספר מאמין שהתלמיד צריך רק ללמוד או שהוא דוגל בשילוב התלמידים בהצגות רצות של בוגרים או של תיאטרון מקצועי על חשבון לימודים שוטפים? האם בבית הספר עושים שלוש הצגות בשנה, אחת או מעל עשר? האם סביבת העבודה בבית הספר היא הסביבה בו תרצו לבלות את השנים הבאות? האם בית הספר הזה מתאים לכם ?

את התשובות אתם יכולים למצוא בביקור בבית הספר, בשיטוט באתר האינטרנט, בשיחות עם בוגרים ותלמידים, התייעצות עם אנשי מקצוע ואינטואיציות אישיות שלכם .

לאחר שתאספו מידע על כל בית הספר שמעניינים אתכם, דרגו אותם בסדר יורד- רשמו מהו בית הספר שאתם חושבים שהכי מתאים לכם, ולאחריו בסדר יורד דרגו את שאר בתי הספר, על פי ההעדפה האישית שלכם. זה יעזור לכם להיות יותר מוכוונים למטרה שלכם, ועדיין להישאר גמישים ופתוחים לשינויים .

אני ממליץ תמיד להיבחן לכמה שיותר בתי ספר. קודם כל התחרות מאוד גדולה, וברגע שאתם נבחרים ליותר מקומות אתם מגדילים את הסיכוי שלכם להתקבל. מעבר לכך אתם צוברים ניסיון, צוברים ביטחון ולא שמים את כל הביצים באותו סל .

משימה ראשונה: דרגו בסדר יורד את בתי הספר שאתם מעוניינים להתקבל אליהם .

צעד 2- שאלת השאלות: איך מוצאים מונולוג...?

מהן המפתחות למציאת המונולוג הנכון :

כדי לענות על השאלה החשובה הזאת נשתמש בשתי שאלות מנחות : מה אנחנו מחפשים, ואיפה אפשר למצוא את זה .

מה אנחנו מחפשים ?

אנחנו מחפשים שני מונולוגים שיביאו אתכם לידי ביטוי בצורה הטובה ביותר. כל מונולוג הוא סיפור, שאתם צריכים לספר אותו בדרך המעניינת והאמינה ביותר. והנה כלל הזהב שיעזור לכם למצוא את המונולוגים הנכונים :

כדי לספר סיפור בצורה מעניינת, אתם צריכים למצוא סיפור שמעניין אתכם לספר.

פשוט, לא ?

מיצאו מונולוג שמהו בתוכו מדבר אליכם, שיוצר אצלכם רגע קטן של הזדהות, של הוויה של דמות. חפשו משפט או מילה שמפעילים אתכם רגשית, שמרגשים אתכם או מצחיקים אתכם .

חפשו מה מעניין אתכם לגלות, מה מושך את תשומת ליבכם, מה מסקרן אתכם, איזה סוד במונולוג מושך אתכם. יש אינספור מונולוגים טובים. אתם לא שופטים את איכות המונולוג. אתם שופטים את הנגיעה האישית שלכם אל המונולוג. יותר מדי תלמידים עושים מונולוגים שנראה להם שהם "יעבדו" מאשר מונולוגים שמתאימים להם ומדברים אליהם .

חשבו על שיר שאתם מאוד אוהבים. מדוע אתם אוהבים אותו? משום שהוא מפעיל אצלכם רגש מסוים, זיכרון, הלך רוח. חפשו מונולוג שישפיע עליכם באותה הדרך. שידבר אליכם, שיבקש מכם לספר את הסיפור שלו .

פתחו את הטעם האישי שלכם. טעם אישי מופיע בכל דבר שאתם תעשו באודישן והוא חשוב ביותר משום שהוא מעיד על יכולת השיפוט שלכם. הלבוש שלכם, המונולוג שבחרתם, הדרך שבה אתם מציגים את עצמכם- הכל מעיד עליכם כבני אדם וכאומנים ויכול ליצור עניין לעבוד איתכם .

נסו לחפש מונולוג שעומד בעקרונות הבסיסיים הבאים :

- מונולוג שיגרום לבוחנים לזכור אתכם. טקסט שיש בו איזה ייחוד, או שהוא מאפשר לכם להציג משהו מיוחד בכם.

- מונולוג קצר משלוש דקות. שלוש דקות הן זמן ארוך למדי כדי להראות את היכולות שלכם. למעשה, כבר אחרי 30 שניות לערך הבוחנים כבר גיבשו דעה עליכם ועל ההופעה שלכם.

- למונולוג טוב יש מטרה ורצון ברורים. אתם לא יכולים פשוט לעמוד על הבמה ולדבר. אתם צריכים לפעול על מישהו שהחלטתם עליו מראש ושאתם יכולים לדמיין אותו, כדי להשיג ממנו משהו שאתם מוכרחים להשיג, לא משנה מה.

- מונולוג שיש לו התחלה, אמצע, שיא וסוף ברורים. התחלה: משפט ראשון טוב שתופס את תשומת הלב. אמצע: תוכן עסיסי ומלא חיים. שיא: מיצוי מלא של הקונפליקט ברגע דרמטי אחד. סוף: סיום חזק ומרשים. כשלמונולוג שלכם יהיה מבנה ברור, סביר יותר להניח שהבוחנים יזכרו אתכם לטובה.

- מונולוג טוב תמיד מכיל קונפליקט. אין דרמה ללא קונפליקט. אף אחד לא רוצה לשמוע סיפור על זה שכולם בסדר.

- מומלץ לבחור דמויות שקרובות אליכם עד כמה שניתן- גיל, מין, מעמד חברתי וכו'. אין טעם שילד בן עשרים ישחק באודישן גברת בת שמונים. מעבר לאלמנט הקומי, אין כאן דבר שיעזור לפתח אותו ולהציג אותו במיטבו בפני הבוחנים. אל תברחו ל"הגנבות" וטריקים. היו פשוטים וכנים. טווח של עשר- עשרים שנים קדימה וכמה שנים אחורה (לא יותר מדי) הוא טווח טוב להיות בו.

הדרישה הבסיסית ברוב בתי הספר למשחק היא שני מונולוגים בעלי אופי שונה, וזאת משום שהבוחנים רוצים וצריכים לראות אתכם בכל מיני מצבים ואפיונים. אם בשני המונולוגים תשחקו גבר קמצן ועצבני- רק שפעם אחת הוא יהיה "רציני" ופעם אחת "מצחיק"- זה לא יהיה לטובתכם. אם בשני המונולוגים תשחקי אישה קטנה וכנועה- זה עלול לא להיות מספיק עשיר ומעניין כדי להעביר אותך לשלב הבא. כמה שיותר מגוון - יותר טוב.

טיפ חשוב: הימנעו מלכתוב מונולוג לעצמכם. התנסו בבחירה מתוך מחזות מוכרים וקיימים, זהו האתגר שעומד בפניכם כרגע. את ההזדמנות להוכיח את עצמכם ככותבים מוכשרים תמצאו בהמשך הדרך.

איפה מוצאים מונולוגים ?

מתי בפעם האחרונה הייתם בספרייה ? זה הזמן לחזור ולבקר .

קחו לעצמכם שלוש שעות. פנויות, לגמרי. לכו לספרייה או לחנות ספרים שמחזיקה מאגר מחזות גדול. כבו את הנייד והקדישו זמן נקי לחיפוש המונולוגים שלכם. כשאתם ממוקדים במטרה, אתם תמצאו אותה. כשאתם מפוזרים ועסוקים בדברים אחרים- היא עלולה לחמוק מכם, ואתם תישארו מתוסכלים .

עברו על כל המחזות שיש על המדף, דפדפו בהם עד שתמצאו מונולוג, קיראו אותו. נסו לראות אם יש בו משהו שתופס אתכם. אתם נדרשים לפתח את הטעם האומנותי שלכם. כדי לבחור שני מונולוגים שמדברים אליכם, אתם צריכים להיחשף לכל מיני מחזות וסגנונות כתיבה, כדי לגבש את הטעם האישי, בדיוק כמו במוזיקה. אין כאן קיצורי דרך- ככל שתקראו יותר, תתפתחו ותשתפרו יותר .

אם יש לכם ידע באנגלית אתם יכולים גם לעבור על מחזות באנגלית ובמקרה הצורך לתרגם או להיעזר במישהו לתרגום. ערכו רשימה של כל המונולוגים שתפסו את תשומת ליבכם. רשמו את שם המחזה, שם הדמות, המחזאי ובאיזה עמוד מופיע המונולוג. לאחר שלוש שעות, עזבו את הספרייה והמשיכו ביומכם. תנו לדברים לשקוע. נסו לראות איזה מהמונולוגים שעברתם עליהם חוזר אליכם כשאתם עסוקים במשהו אחר .

אתם גם מוזמנים לחפש במנועי חיפוש באינטרנט ובאתרים השונים של בתי הספר למשחק. כמעט כל בית ספר למשחק בארץ מפרסם באתר שלו כמה עשרות מונולוגים שיכולים להתאים לכל אחד ואחת. התהליך הוא פשוט ומהיר יותר מקריאת כל המחזות, שכן אפשר לדעת מיד אם המונולוג מוצא חן בעיניכם או לא, ולהמשיך למונולוג הבא. היתרון באינטרנט הוא שהחיפוש לוקח הרבה פחות זמן. החיסרון הוא שרוב המונולוגים שתמצאו באתרים אלו הם מונולוגים "משומשים", כלומר כאלה שכבר בוצעו עשרות ומאות פעמים לפניכם, והבוחנים בוודאי מכירים אותם כמעט בעל פה, ויהיה קשה מאוד להפתיע אותם עם ביצוע בלתי נשכח .

חשבו על זאת כך : בכל שנה נבחנים כמה מאות תלמידים לבתי ספר למשחק. רובם המכריע משתמש במאגרי החיפוש באינטרנט שתיארתי קודם. הסיכוי שהמונולוג שאתם תבחרו הוא כזה שאף אחד אחר לא בחר הוא נמוך מאוד. כאמור- חיסרון, אם כי לא משהו שאי אפשר להתמודד איתו .

שלוש שעות בספריה יעניקו לכם יתרון, תחושת סיפוק והנאה. נסו ותיראו .

לאחר יום או יומיים חיזרו שוב לרשימה ולספריה ועיברו על המונולוגים שסיננתם. כעת הזמן לבחור .

השקיעו זמן בבחירת המונולוג, אבל אל תתנו לשלב הזה להפוך לשלב העיקרי. בחירת המונולוג היא חשובה, אך יש עוד עבודה רבה לפניכם. דעו לחלק את זמן העבודה נכון. הקדישו מספר ימים להתלבטות, ולבסוף- בחרו שני מונולוגים וסמכו על עצמכם שעשיתם את הבחירה הנכונה .

חפשו מונולוגים שנוגעים לליבכם ואתם מרגישים שאתם רוצים לספר את הסיפור שלהם. רישמו על דף את כל המונולוגים שעומדים בקריטריונים שלכם, עברו עליהם שוב. צמצמו את הרשימה לחמישה מונולוגים אפשריים, ולאחר מכן בחרו שניים בעלי אופי שונה זה מזה .

צעד 3- עבודה על הטקסט- אוקיי, מצאתי מונולוג שמדבר אלי, מה עכשיו ...?

אם המונולוג מוצא חן בעיניכם ואתם מתכוונים להתחיל לעבוד עליו ברצינות- כדאי מאוד שתקראו את המחזה שממנו המונולוג מגיע. במהלך הבחינה, ייתכן ותצטרכו לתת פרטים נוספים על הדמות ועל הסיטואציה בה היא נמצאת, ולכן כדאי לקרוא את המחזה שעליו מדובר, ואף להגדיל לעשות ולקרוא מחזות נוספים של אותו מחזאי או מאותו הז'אנר. גם אם לא ישאלו אתכם על כך- לפחות תרוויחו ידע נוסף ותגדילו את מאגר המחזות שאתם מכירים .

העתיקו את המונולוג, בכתב ידכם, על דף לבן ונקי. במידה ולא כל המונולוג נכנס בדף אחד, הוסיפו דף נוסף, אל תכתבו משני צדי הדף. כשסיימתם, פרשו את הדפים מולכם והביטו במונולוג .

קיראו את המונולוג בקול, קריאה לבנה- כלומר- ללא שום משחק, רק כדי להאזין למילים יוצאות מהפה שלכם. כיצד הן גורמות לכם להרגיש? אילו דימויים עולים לכם בראש? רישמו את התגובות והתחושות שלכם .

שאלו את עצמכם מספר שאלות בסיסיות :

על מה המונוולוג - ? אם זה מונוולוג קומי- מה מצחיק במונוולוג - ? מה הדמות רוצה? מה עוצר בעדה - ? נסחו את הקונפליקט של הדמות- מה עומד מול מה ולמה זה חשוב כל כך - ? למי הדמות מדברת - ? היכן הדמות נמצאת - ? באיזה מצב רגשי הדמות נמצאת? נסערת, מאוהבת, מפוחדת, משועשעת וכו- ?...מהי הסיבה שבגללה המונוולוג מתחיל? ומהי הסיבה שהוא מסתיים - ? היכן נמצא שיא המונוולוג - ? מהיכן הדמות מגיעה ולאן היא הולכת ?

-איספו רמזים על הדמות מתוך המחזה, כמו בלש שמנסה לפענח חקירה מסובכת, ומשתמש בכל פרט קטן כדי להגיע לאמת. הדמות שלכם היא תעלומה שאתם צריכים לפצח, השתמשו בכל הרמזים האפשריים כדי לעמוד במשימה. הכירו את הדמות שלכם היטב !

מיצאו פרטים כללים על הדמות : בת כמה היא? האם יש לה הורים, משפחה, חברים? במה היא עובדת ?

-רשמו שלוש תכונות מרכזיות של הדמות. הדבר יעזור לכם בגיוון שני המונוולוגים : שימו לב שבכל מונוולוג אתם מביאים לידי ביטוי תכונות שונות. אם במונוולוג אחד תמצאו שהדמות ערמומית, שאפתנית וחזקה- במונוולוג השני חפשו דמות שהמאפיינים שלה הם אולי תמימות,

העתיקו את המונוולוג על דף נקי בכתב ידכם. קיראו אותו בקול. ענו על השאלות המנחות לגבי הדמות והמצב הדרמטי שבו הדמות נמצאת. חשפו רמזים על הדמות במונוולוג ובמחזה .

צעד 4- שינון ולימוד בעל פה- שלב חשוב ביותר! לא לחפף !

טיפ זהב: לימדו היטב בעל פה .

אל תשאירו זאת לרגע האחרון ואל תסמכו על הלילה שלפני. עליכם לדעת את המונולוג בעל פה בצורה מושלמת.

ישנן מספר דרכים ללמוד בעל פה, לדוגמא: להעתיק את הטקסט עשרים פעם על דף, לעבור על כל הטקסט בקריאה מונוטונית עד שהוא נקלט, ללמוד חמישה משפטים ביום וכו'. מיצאו את הדרך שהכי טובה לכם ופתחו דרכים חדשות. ידיעת הטקסט בעל פה מעניקה לכם ביטחון ומשחררת אתכם מלחץ רב, ומאפשרת לכם להביא לידי ביטוי את היכולות שלכם כאומנים ושחקנים יוצרים. לימוד בעל פה הוא מיומנות שאתם יכולים וצריכים לפתח וככל שתתחילו מוקדם יותר- יותר טוב .

לימדו את הטקסט בעל פה על בוריו. בלי קיצורי דרך !

צעד 5- העמדת המונולוג- המעבר מטקסט על דף לסיפור על הבמה :

היו הבימאים של המונולוג שלכם .

לביים מונולוג משמעו לפרוט אותו לפעולות פיזיות ורגשיות בכל רגע ורגע כך שתדעו מה אתם עושים לאורך כל המונולוג. רשמו טבלה של תיאורים ואפיונים רגשיים שידריכו אתכם במסע לאורך המונולוג. "מאשים בתסכול", "מדריך בסבלנות" "מבקש בביישנות" וכו'. חפשו תמיד שתי מילים- מילה שמייצגת פעולה ("מפתה") ומילה שמתארת שם פועל ("בערמומיות"). אל תעשו בחירה אחת ותישארו איתה לאורך המונולוג. זה כללי ומשעמם. אם הכל נשאר באותו מקום אנחנו מאבדים עניין, מה שחשוב הוא המסע שאתם לוקחים אותנו אליו. ככל שהבחירות שלכם תהיינה מגוונות יותר, המונולוג שלכם יהיה מעניין יותר. כשמביימים צריך להתנסות ולהנות, למצוא את הכמות הנכונה לכל רגע. הסצנה או המונולוג לאודישן הוא מחזה זעיר, תנו לו את הפיצוח הכי טוב שאתם יכולים .

חישבו ותכננו את הכניסה שלכם לבמה ואת היציאה שלכם מהבמה, או את פתיחת המונולוג וסיומו .

חישבו על תלבשות ואביזרים. במקרה הזה הייתי ממליץ ללכת עם המשפט "כל המוסיף גורע". אין צורך להביא את כל החדר שלכם כדי להראות שהדמות נמצאת בחדר שלה, ואין צורך ללבוש בגדים מהמאה

השש עשרה כדי להציג את המלט או יאגו. השתמשו רק במה שצריך והיו חכמים בבחירות שלכם .

טיפ חשוב : ישנם שני סוגי משחק : משחק שמציג את הבעיה, ומשחק שמציג את הפתרון. רוב המונוולוגים מציגים את הדמות ברגע קשה שלה, והמלכודת היא להיגרר לשחק את הכעס, את התסכול או את הייאוש . נסו לפתור את הבעיה של הדמות, ולא רק להציג ולהנציח אותה .

כשהשחקן מנסה לפתור את הבעיה של הדמות, זה מיד מקבל נופך אחר, ולקהל יש משהו שהרבה יותר מעניין לתקשר איתו, יש שם תקווה, גם אם קלושה .

הבוחנים רוצים לראות אם יש בכם משהו שאפשר לפתח אותו, לא מוצר מוגמר. אם באודישן יהיו לכם מספר רגעים אינטימיים, מחוברים רגשית ומלאים, זה יבדיל אתכם מהנבחנים האחרים ויעניק לכם יתרון משמעותי בדרך להשגת המטרה .

ביימו את עצמכם. תכננו כניסה ויציאה, תכננו את הרגע הפותח של המונוולוג ואת רגע הסיום, חלקו את המונוולוג לרגעים משחיקים ברורים ומעניינים, מיצאו את השיא ותכננו את הפעולות שלכם מא ועד ת. מיצאו תלבושות ואביזרים (במידת הצורך) שיכולים לעזור לכם .

צעד 6- אימון, אימון, אימון :

חיזרו על המונוולוג כמה פעמים בכל יום. שנו קצת בכל פעם כדי לבדוק מצבים חדשים. אתם מוזמנים להראות את המונוולוג לחברים ובני משפחה כדי לקבל תחושה של איך זה נראה מול קהל, אבל קחו בערבון מוגבל את ההערות שלהם- לא תמיד הם יתנו לכם עצות טובות. אל תילחצו אם הם לא צוחקים או לא בוכים או לא מגיבים. הבוחנים שלכם יהיו הרבה יותר קרים וקשוחים מהחברים שלכם, וזאת הכנה מצוינת בשבילכם. במידת הצורך אתם מוזמנים להיעזר במורה למשחק חיצוני שידריך אתכם ויסייע לכם .

בכל פעם שתחזרו על מונוולוג תגלו משהו חדש. כשאתם נכנסים לחדר הבחינה ועושים את האודישן, זאת צריכה להיות הפעם המאה שאתם עושים את המונוולוג, לא הפעם העשירית. זה מה שיעשה את ההבדל ביניכם לבין המועמדים האחרים .

חיזרו על המונוולוג שלכם.

צעד 7- הסוד הגדול בלעשות מונולוג טוב :

מוכנים ?

הסוד האמיתי בלשחק מונולוג הוא הקשבה .

מכיוון שמונולוג מורכב מטקסט, אנחנו רגילים לשחק את הטקסט שלנו ולרוץ איתו קדימה. לדבר, לדבר, לדבר. זוהי טעות בסיסית שגורמת להרבה שחקנים טובים ליפול .

זכרו את הכלל הבא : מונולוג הוא דיאלוג .

גם אם הדמות השנייה לא נמצאת על הבמה, גם אם אתם מדברים אל עצמכם, או אם אתם מדברים בכיכר העיר מול קהל של אלפים- אתם תמיד אומרים משהו ומחכים לתגובה, וממשיכים הלאה רק כתוצאה מהתגובה שקיבלתם. אם לא יהיה את הדיאלוג ואת ההקשבה -המונולוג שלכם יהיה שטחי ורגשני מדי, והסיכויים שלכם לעבור שלב ילכו ויפחתו .

תוך כדי שאתם משחקים את הפעולות במונולוג, המשיכו כל הזמן להקשיב. שחקו עם האימפולסים שלכם כדי ליצור שיחה חיה וספונטנית בין שני אנשים. רק כשתסירו את הפוקוס מעצמכם תוכלו להתחיל לספר סיפור. הדרך לדבר למישהו שלא נמצא על הבמה אבל עדיין לגרום לזה להיראות כאילו הוא שם היא להקשיב למצב, להיות ספציפי ולדעת מה קורה בכל רגע ורגע .

הקשיבו. רק אחר כך דברו .

צעד 8- הגעה לאודישן - טיפים ועצות קטנות לאודישן :

נסו לישון היטב בלילה שלפני האודישן. דאגו לאכול משהו קל בבוקר האודישן. פיהוקים ורעשי בטן אינם מומלצים כשאתם על הבמה .

הגיעו כמה דקות לפני הזמן שנקבע לכם. הגעה בזמן ואף לפני הזמן מראה מחויבות, שהבימאים והבוחנים ישמחו לראות. זה גם מאפשר לכם להתכונן כמו שצריך ברגעים שלפני הכניסה לחדר .

התלבשו בצורה נוחה. אתם צריכים להרגיש נוח עם מה שאתם לובשים. במידה ולובשים שחור- מומלץ ללבוש משהו עם צבע אחר ודומיננטי באזור החזה והפנים .

מעט איפור יכול לעזור. אין צורך להיראות כמו דראג קווין, אבל מעט מייק אפ, צלליות ושפתון יכולים להדגיש נקודות טובות בפניכם ולעמעם נקודות חלשות. גם דאודורנט יכול להיות כלי עזר חיובי במקרים מסוימים. רצוי לבוא עם חולצה להחלפה, במידה ויש כתמי זיעה מהדרך שגורמים לכם להרגיש לא בנוח .

שמרו על ריכוז בחדר ההמתנה. בדרך כלל ההמתנה מחוץ לחדר מפגישה ביניכם לבין שחקנים אחרים. אפשר לפטפט, לשוחח, להחליף חוויות וכו', אבל אל תשכחו לשם מה באתם. באתם לעשות את האודישן הטוב ביותר שאתם יכולים. אם נדרש מכם שקט פנימי לצורך העניין, קצרו בשיחות החולין והתרכזו בדברים החשובים כרגע. מאוחר יותר תוכלו לקבוע לכוס קפה ולפטפט עד אור הבוקר. עכשיו- יש משימה, ואתם מקצוענים שרוצים לעמוד במשימה על הצד הטוב ביותר .

בצעו מספר תרגילי נשימה. אוויר נכנס באיטיות דרך האף (ספירה עד ארבע) ויוצא דרך הפה (ספירה עד שש).

חימום קולי הוא כמעט הכרחי בכל סוג של אודישן. מומלץ לעשות זאת לפני ההגעה לחדר ההמתנה, כדי לא להפריע לאחרים .

תזונאים שונים ממליצים להימנע מצריכת מוצרי חלב מספר שעות לפני הבחינה. הדבר נכון בעיקר לאודישנים שכוללים גם שירה. פעלו על פי מה שהגוף שלכם מרגיש. עדיף גם לא לשתות משקאות רותחים מדי או קפואים מדי, משום שזה משפיע על מיתרי הקול. הכי טוב מים מעט קרירים או בטמפרטורת החדר .

הכינו היטב את הקטע שלכם. עשו עליו חזרות כפי שהייתם עושים לתפקיד במחזה. עבדו עם מורה למשחק, במאי או קולגה. אל תחכו

ללילה האחרון לפני האודישן כדי ללמוד בעל פה ולעבוד עליו. אימון, אימון אימון- זה הדבר החשוב ביותר .

אל תשתמשו בפרטים לא אמיתיים בשאלון וברזומה. נכון, אצל ג'ואי מ"חברים" זה היה מאוד משעשע. אבל בעולם האמיתי, אם מישהו יגלה שמסרתם פרט מידע לא נכון, זה עלול להיות מביך ולא נעים. אתם לא צריכים את זה. אתם מה שאתם, עם ניסיון או בלי. ניסיון הוא דבר שנרכש תוך כדי תנועה, וכל דבר שתעשו בקריירה שלכם יוסיף לכם עוד שורות בקורות החיים. הרוויחו את השורות האלה ביושר, וכך הם יישארו שלכם לתמיד .

שמרו על המונולוגים שלכם קצרים וממוקדים. התאמנו עם סטופר, וודאו שאף מונולוג לא מתארך מעבר לשלוש דקות או כמה זמן שנדרש על ידי הבוחנים. ברוב הפעמים הבוחנים החליטו אם אתם מתאימים או לא בחצי הדקה הראשונה של המונולוג .

צעד 9- האודישן עצמו. רגע האמת. מאני טיים

האודישן מתחיל ברגע אתם נכנסים לחדר.

המוח האנושי מבצע עשרות החלטות שיפוטיות על אדם תוך שניות מרגע המפגש איתו. הדקה הראשונה שאתם פוגשים את הבוחנים שלכם חשובה ביותר. היו ממוקדים במטרה מההתחלה, הציגו את עצמכם בצורה מלאת ביטחון אך לא שחצנית. זה אתם, וזאת האומנות שלכם .

כנסו לחדר עם ביטחון. לחצו ידיים לבוחנים (במידה ומתאפשר). הביטו להם בעיניים בזמן הצגת השמות. הציגו את עצמכם ואת הקטע שהכנתם (שם המונולוג, שם הדמות, שם המחזה, שם המחזאי) בבהירות ובראש מורם .

כשאתם מדברים עם הבוחנים, או עם כל אחד אחר בחדר, היו מנומסים וחברותיים. הימנעו מהרגלים שמקורם בעצבנות כמו להסתיר את הידיים בתוך השרוולים או בכיסים או כסיסת ציפורניים. שדרו ביטחון עצמי וזקיפות קומה.

שמרו על קשר עין עם הבוחנים. שדרו ביטחון. הימנעו ממשפטים כמו "בקושי הספקתי להתכונן" או "הטקסט עוד לא לגמרי יושב לי". היו מוכנים לגמרי. את הבוחנים לא מעניינים התירוצים. גם אם האוטובוס איחר בבוקר .

הימנעו מלבקש מהבוחנים לענות לכם טקסטים או להשתתף במונולוג שהכנתם באיזושהי דרך. הבוחנים שם כדי להתבונן ולהעריך, לא כדי להשתתף. במקרים מסוימים רצוי לא להסתכל ישירות לבוחנים תוך כדי המונולוג, אלא להתרכז בנקודה מעל הראש שלהם או באחד הצדדים, כדי שיוכלו להתבונן בכם בלי לחוש נבוכים או מאוימים.

מיצאו מקום שבו אתם מרגישים בנוח מול הבוחנים- לא קרוב מדי ולא רחוק מדי, מקום שיאפשר להראות את כל הגוף שלכם אבל עדין להבחין בתנועות פנים ומימיקות עדינות יותר. במידה וישנה תאורה בחדר, הקפידו לעמוד באור. כשאתם מרגישים את הפנסים מסנוורים אתכם- אתם במקום הנכון.

לפני שאתם מתחילים את המונולוג עצמו- עצמו עיניים וקחו שנייה אחת לנשימה, ריכוז אחרון לפני שמתחילים. כשתרימו את הראש- הקטע שלכם התחיל. קיפצו פנימה לתוך המונולוג. היו מחויבים במאה אחוז למה שהכנתם. זאת חצי השנייה הכי חשובה באודישן שלכם. אם אתם רוצים להרשים, כאן המקום.

אף פעם אל תעצרו באמצע. אם התפקשש לכם, תפסו את עצמכם בידיים, קחו נשימה עמוקה, חישבו על המטרה של הדמות ועל הנסיבות, והמשיכו הלאה. אם אתם שוכחים טקסט (מה שכמובן לא אמור לקרות כי חזרתם עליו עשרות פעמים), הישארו במצב הרגשי של הדמות. לעולם אל תפסיקו באמצע. הרבה יותר מעניין לראות אתכם מתמודדים עם הקושי בתוך הדמות מאשר מוותרים ומתחילים מהתחלה. עצרו לרגע, קחו אוויר, והמשיכו כאילו שום דבר לא קרה. אופציה נוספת היא לאלתר טקסט מתוך המצב של הדמות. עדיף להמציא ולהמשיך מאשר להפסיק ולהתחיל שוב.

אם הבוחנים מפסיקים אתכם באמצע, אל תיקחו את זה אישית. זה לא בהכרח קשור לביצוע שלכם. יכול להיות שיש להם יום ארוך והם רוצים להספיק עוד, יכול להיות שהם רוצים לבדוק איך אתם מתמודדים עם לחץ והוראות של במאי ומורה, ויכול להיות שהם ראו את מה שהם היו צריכים לראות מכם.

בסיום המונולוג, קחו עוד רגע קצר של המתנה ונשימה, ואז- באופן טבעי- היפרדו מהדמות וחיזרו לעצמכם ואמרו "תודה". זה הכל. אל תצפו למחיאות כפיים או תגובות סוערות, גם אם הייתם מצוינים. אלו הם חוקי המשחק.

נצחו בחן, הפסידו בכבוד. אם עברתם, אל תשתחצנו מול כולם. היו צנועים, לא משנה מהי הבשורה ומה התפקיד. אם לא עברתם- לא קרה

כלום. אין צורך להיכנס לפאניקה או לדרמות בכי גדולות מדי. שימרו על איפוק בכל כיוון, וכך שמכם המקצועי ילך לפניכם כמקצוענים שיודעים להתמודד עם העבודה ועם העובדות. זה קשה, אבל עליכם לגדל עור של פיל אם אתם באמת רוצים לבחור במשחק כדרך חיים.

לעולם אל תיקחו אישית את העובדה שהתקבלתם או לא. אתם אף פעם לא יכולים לדעת מה הבוחנים מחפשים. ואני אגלה לכם משהו בסוד - לא תמיד גם הבוחנים יודעים מה הם מחפשים. הם מחכים שהדלת תיפתח והבחירה שלהם פשוט תיכנס פנימה ותופיע. לפעמים זה קורה, לפעמים לא. אתם - בכל מצב - לא לוקחים אישית, אלא ממשיכים קדימה בצורה מקצוענית ונעימה - גם אם התקבלתם וגם אם לא. אל תהיו קשים עם עצמכם.

אחלו בהצלחה לנבחנים האחרים לפני שאתם הולכים. היו בני אדם, קולגות. כפי שתתנהגו לאחרים, כך יתנהגו אליכם.

זכרו דבר חשוב: הבוחנים רוצים שתצליחו. אני אכתוב זאת שוב - הבוחנים רוצים שתצליחו. הם מחפשים את האדם הנכון, הם רוצים להתרגש, להתאהב, למצוא את הדבר שהם מחפשים. הם לטובתכם. הירגעו, וסמכו על האינסטינקטים וההכנות המוקדמות שלכם.

צעד 10 - מסקנות להמשך - איך לעשות את האודישן הבא יותר טוב :

קחו לכם כמה דקות לאחר שהסתיים האודישן, ובדקו את עצמכם: איך הרגשתם? עד כמה הייתם לחוצים? עד כמה ההכנה שעשיתם היתה נכונה? איפה נתקעתם, מדוע? איפה הצלחתם ומדוע? רשמו שלושה דברים (לפחות!) שעשיתם נכון באודישן. רשמו שלושה דברים שהייתם רוצים לשפר לפעם הבאה. שימרו את הדף הזה היטב, וקיראו אותו שוב לקראת האודישן הבא. אתם תופתעו לגלות עד כמה זה ישפר את אחוזי ההצלחה שלכם, ואת ההתפתחות שלכם כאומנים וכשחקנים.

לסיכום ,

אני אוהב מונולוגים ואני כמעט אף פעם לא משתעמם לראות ביצועים של תלמידים ושחקנים. מונולוגים מציעים בפניכם הזדמנות נהדרת לבנות עולם שלם ולספר סיפור נפלא על ידי שימוש בעצמכם בלבד. כששחקן בוחר טקסט שהוא מתחבר אליו ומרגש אותו, כשהוא עובד עליו נכון ומביא את עצמו למצב של לספר סיפור בצורה משוחררת, אמינה וברורה- זה יכול להיות מרתק. מסוג הביצועים שגורמים לך לא להוריד את העיניים מהשחקן ולרצות שימשיך עוד. וזה בדיוק המקום שאתם רוצים להביא אליו את הבוחנים שלכם. זה כרטיס הכניסה שלכם .

שיהיה בהצלחה !

רותם קינן